

சமஸ்கிருதம், திராவிட மொழி அமைப்பு

முனைவர் சி. சாவித்ரி

The Language Structure of Sanskrit and Dravidian Languages

Dr. Ch. Savithri

இணைப் பேராசிரியர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Associate Professor, School of Indian Languages and Comparative Literature,

Tamil University, Thanjavur - 613010, Tamilnadu, India

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த சமஸ்கிருத மொழியினையும், திராவிட மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு மொழியினையும் ஒப்பிட்டு அவற்றின் மொழி அமைப்பினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இதில் எழுத்துநிலை அமைப்பு, எண்ணுப்பெயர்கள், பால், பதிலிடு பெயர்கள், நிருக்தம் (நிகண்டு) போன்ற உட்தலைப்புகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளுக்கு இடையில் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை என்பதை உணரமுடிகின்றது. அவற்றை சான்றுக் காட்டி இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தேடுசொற்கள்: எழுத்துநிலை அமைப்பு, எண்ணுப் பெயர்கள், பதிலிடு பெயர்கள், நிருக்தம் (நிகண்டு), பால், சூத்திரங்கள், மரபு, இருமை, சார்ந்துவரல்

Abstract

This article compares the Sanskrit language belonging to the Indo-European language family and the Dravidian languages Tamil and Telugu to reveal their language structure. In this sub-sections like alphabetic system, numerals, gender, pronouns, niruktam (nikandu) are explored. When analyzed in this way, it can be realized that there is no connection between Sanskrit and Tamil Telugu languages. They are proven and explained in this article.

Keywords: *alphabetic system, numerals, gender, pronouns, dictionary, tradition, rules, dual, dependent*

முன்னுரை

“samskriyate anena samskrutam”

சமஸ்கிருதம் என்ற சொல்லுக்குச் செம்மையாக்கப்பட்ட மொழி என்று பொருள். அதாவது, இம்மொழியினைக் கட்டுமானம் செய்யும்போதே இனிவரும் காலங்களில் எவ்வித மாற்றமும் அடையாத நிலையில் அமைக்கப்பட்டதால் இம்மொழிக்கு சமஸ்கிருதம் என்று பெயரிடப்பட்டதாகச் சமஸ்கிருத மொழி அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர் (bharatiyata by manoj kumar lectures about sanskrit, youtube). இம்மொழியானது உலகின் மூத்த மொழிகளுள் மிகவும் வளமான இலக்கண இலக்கியங்களோடு ஒன்றிய மொழியாகப் போற்றப்படுகிறது. பெரும் பழமை வாய்ந்த வேதங்களில் தொடங்கிப் பல சீரிய, தெளிவான இலக்கண இலக்கியப் படைப்புகளைத் தன்னுள் கொண்ட இம்மொழி அறிவியல், தொழில்நுட்பம் போன்ற அறிவுசார் துறைகளில் தன் கொடைகளால் தனியிடம் பெற்று விளங்கி வருகிறது.

இக்கட்டுரையின் திராவிட மொழித் தரவுகளாகத் தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளில் உள்ள இலக்கணக் கூறுகளை மட்டுமே ஆய்வுக் கட்டுரையின் எல்லையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இடையிடையில் தேவைக்கேற்ப வடஇந்திய, ஆங்கில மொழிகளை இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்குக்காரணம் கூடுதலான பிற மொழிச் செய்திகளையும் அறியவேண்டும் என்பதேயாகும்.

திராவிட மொழிகளில் தமிழ் தனக்கென ஓர் இலக்கண மரபைக் கொண்டுள்ளது. தெலுங்கு மொழி சமஸ்கிருத மரபைச் சார்ந்ததாக இலக்கண அறிஞர்களால் கூறப்படுகின்றது. சமஸ்கிருதம் பகுப்பாய்வு முறைகளில் சில சமயம் கையாண்டாலும் அது தமிழ் இலக்கணத்தை விளக்குவதில் தன்னிறைவு பெற்றதாக உள்ளது. பிற திராவிட மொழிகள் குறித்து முற்காலத்தே எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல்களில் அவை சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து கிளைத்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழில் இல்லாத அளவிற்கு மிக அதிகமாக சமஸ்கிருத, பிராகிருதச் சொற்கள் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய மொழிகளில் காணப்படுவதும், சமஸ்கிருத ஒலியமைப்போடு கூடிய அவற்றின் நெடுங்கணக்கு முறையும் இத்தகைய கருத்துக்கான உந்து சக்திகளாகக் கூடும். தமிழ் இலக்கணம், அதன் எழுத்துமுறை ஆகியவற்றின் தனியியல்பு திராவிட

மொழிக்குடும்பக் கண்டுபிடிப்புக்கான முக்கியச் சான்றாக உள்ளது. (தாமஸ் டிரவுட்மன், தமிழில் - சுந்தரம் இராம., 2007:93)

சமஸ்கிருத இலக்கண நூல்களின் பெருக்கம் இந்திய மொழிகளைப் பாதிக்கவில்லை. பாலி, பிராகிருதம், தமிழ் போன்ற மொழிகளும் பழமையான இலக்கணங்களைக் கொண்டுள்ளன. சமஸ்கிருத இலக்கண ஆய்வுக்குரிய சில உத்திகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், தொல்காப்பியம் தமிழுக்கே உரிய முறையில் சமஸ்கிருதக் குறிப்பின்றித் தமிழ்லக்கணத்தை விளக்குகிறது. பிராகிருத இலக்கணங்கள் சமஸ்கிருத விதிகளை அடியொற்றிச் சிற்சில மாற்றங்களோடு பிராகிருத மொழியை விளக்குகின்றன. இது தமிழ் இலக்கண மரபிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும் (மேலது:92).

எழுத்துநிலை அமைப்பு

சமஸ்கிருத மொழி இலக்கணத்தில் எழுத்துக்களை எடுத்துரைக்கும்போது மகேஸ்வர சூத்திரங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற 14 சூத்திரங்களில் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் பாணினியால் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றன. ஆனால் திராவிட மொழிகள் உயிர்மெய் எழுத்துக்களை நேரடியாகவே கூறியுள்ளன. சமஸ்கிருத மொழியில் மகேஸ்வர சூத்திரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட 14 சூத்திரங்கள் -

1. அஇஉண்
2. ருலுக்
3. ஏஓஜ்
4. ஐஒளச்
5. ஹயவரட்
6. லண்
7. ஞமங்ணநம்
8. ஐ2ப4ஞ்
9. க2 ட4 த4ஷ்
10. ஐ ப3க3ட3 த3 ஸ்
11. க2ப2ச2ட2த2ச1ட1த (வ்)
12. கபய்
13. ஸ1ஷ்ஸர்
14. ஹல்

பாணினி இச்சூத்திரங்களை ப்ரத்யாஹார சூத்திரங்கள் என்கிறார்.

தொல்காப்பியர் எழுத்துக்கள் தொடர்பாகச் சொல்லும்போது முதல் நூற்பாவில் -

அகரமுதல் னகர இறுவாய்
முப்பஃதென்ப

சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே
என்று எழுத்துக்களுடைய எண்ணிக்கையைச்
சொல்லி இருக்கின்றார். அதன்பிறகு வரும்
நூற்பாக்களில் எழுத்துக்கள் தொடர்பாக
விளக்குகின்றார். இவற்றின் அடிப்படையில்
எழுத்துக்களை ஆராயும் பொருட்டு இது தமிழ்
மரபிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகத் தெரிகிறது.

மேற்கூறிய பிரத்யாகார சூத்திரங்களில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ள

ரு ரு லு லா விஸர்க் (:)
க ச ட த ப
க3ஜ ட3த3ப3
ங் ரு
ஸ் ஷ ஹ

என்ற ஒலிகள் தெலுங்கு மொழியில் ஆரம்பத்தில்
இல்லை. பிற்காலத்தில் இவை சேர்க்கப்பட்டவை.
தமிழில் இக்காலம் வரை சேர்க்கப்படவில்லை.

உ ஊ எழுத்துக்கள்

உ, ஊ இவ்விரண்டும் சமஸ்கிருதம், திராவிட
சொற்கள் அனைத்திலும் தேசிய சொற்களிலும்
உருபாகவும் தாதுவாகவும் இருப்பது தெரிகின்றது.
இன்று உகர ஈற்றைக் கொண்ட சொற்கள்
பழந்திராவிடத்தில் மெய் ஈறுகளாகவே இருந்தவை
என்பதும், இன்னும் இவை தமிழ், கன்னட
மொழிகளில் மெய்யீறுகளாகவே உள்ளன என்பதும்
உறுதி.

தொல்காப்பியர் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம்
என்பனவற்றை ஏற்றிருக்கின்றார். இவை அரை
மாத்திரை அளவில் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இவை
தொல்காப்பியர் காலத்தில் மிகவும் பிரபலமானவை.
இவை பற்றி சமஸ்கிருதம், மற்ற திராவிட
மொழிகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை. குற்றியலிகரம்,
குற்றியலுகரங்கள் இரண்டுமே தனக்கு முன்னுள்ள
மெய்யின் அளவையே பெற்று உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

எ ஓ எழுத்துக்கள்

எ, ஓ இவை இரண்டும் பழந்திராவிட
மொழியிலிருந்தே தெலுங்கிற்கும் மற்ற திராவிட
மொழிகளுக்கும் வந்தன. இந்த எழுத்துக்களின் குறில்,
நெடில் என்ற வேற்றுமை சமஸ்கிருத மொழியில்
இல்லை. இவற்றில் நெடில் எழுத்துக்களான எ,
ஓக்கள் மட்டுமே சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ளன.
பாணினி எகர, ஓகரங்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை.
பதஞ்சலி தனது மகாபாஷியத்தில் இவற்றுக்கான

வடிவங்களைக் குறிப்பிட்டு “சாமவேத
கிளையாளர்கள் அரை ஏகாரத்தையும், அரை
ஓகாரத்தையும் உச்சரிப்பார்கள். உலகிலும், மற்ற
வேதங்களிலும் இந்த அரை ஏகாரமும், அரை
ஓகாரமும் இல்லை” என்று குறிப்பிடுகிறார் (பதஞ்சலி
- மகாபாஷ்யம்:மி). கால்டுவெல் அவர்களும் இந்த
இரண்டும் சமஸ்கிருத மொழியில் இல்லை என்றும்,
திராவிடத்தில் மட்டுமே உள்ளது என்றும் கூறுகிறார்.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தியல் வழி -

1. குறில் எ, ஓக்கள் வேதத்தில் ஓர் இடத்தில் மட்டுமே
உள்ளன.
2. பிராகிருத மொழியில் இவற்றின்
அடையாளங்களைப் பற்றிக் கருத்து வேற்றுமைகள்
உள்ளன.
3. திராவிட மொழிகள் அனைத்திலும் பழங்காலம்
தொட்டே சொற்களில் உருபாகவும், தாதுவாகவும் எ,
ஓக்கள் காணப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஆராயும் பொருட்டு எகர,
ஓகரங்கள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து வரவில்லை
என்றும், ஒரு காலத்தில் திராவிடமயமாக இருந்த
உச்சரிப்புதான் சமஸ்கிருத பிராகிருத மொழிகளுக்குக்
காரணமாக இருக்கலாம், அல்லது பிராகிருத
மொழியில் தனித்தியங்கி இருக்கலாம் என்று கூறலாம்.

எண்

சமஸ்கிருத மொழியில் இதை வசனம் என்பர். இந்த
வசனம் எனப்படுவது சமஸ்கிருதத்தில் வைதிகக்
காலம் தொட்டே ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற
மூன்று எண்களாகத்தான் இருந்திருக்கின்றது.
இயற்கையின் படைப்பில் மனிதனுக்கு இரண்டு
கைகள், இரண்டு கால்கள் என்று பல உறுப்புக்கள்
இரண்டாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. அது
மட்டுமல்லாமல் அஸ்வினிகள், அக்கிநிஷோமுகர்,
இந்திராக்னிகள், சூர்ய சந்திரர்கள் போன்ற பிற
ஜோடிகளும், உடல் உறுப்புகளில் உள்ள
ஜோடிகளைக் கொண்டு ‘இருமை’ என்ற கருத்தும்,
அதில் ஒரு எண் திட்டமும் உருவானது. அதாவது
ஏக, த்வி, பஹு வசனம் (ஒருமை, இருமை, பன்மை)
போன்றவை உருவாகி மொழியில் கால் பதித்தன.
ஆனால், காலப்போக்கில் சமஸ்கிருத மொழியில்
இவை மறைந்து பிராகிருதம் தலைதூக்கிய நிலையில்
பொதுமக்களில் இருமை மறைந்து ஒருமை, பன்மை
மட்டுமே நின்று விட்டது. அதுபோன்ற பிராகிருத
மொழியில் இருந்து உருவான ஆரிய மொழியான
உத்தர இந்துஸ்தானி மொழிகளிலும் இரண்டே
எண்கள் நின்றன (சோமயாஜி, கண்டிஜோகி, ப. 92

)மேற்கூறிய கருத்தை இன்னும் ஆழமாக ஆராய்ந்து பார்த்தோமேயானால், தெலுங்குமொழியில் ஒருமை, பன்மை என்று எண் இலக்கணத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அம்மொழியில் நித்ய ஏகவசனம் (standard singular form), நித்ய பஹுவசனம் (standard plural form) என்று இருவேறு பிரிவுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. நித்ய ஏக வசனம் என்பது பன்மையாக இருப்பினும் என்றும் ஒருமையாகவே சொல்லப்படுகிறது. சான்று: பிய்யம் (அரிசி), பப்பு (பருப்பு), விஸ்தரி (இலை) தமிழில் தலைமுடி போன்றவை. அது போலவே ஒருமையில் உள்ளதை என்றும் பன்மையாகவே சொல்லப்படுகிறது. சான்று: சேபளு (மீன்கள்). ஆனால் இதைத் தமிழில் ஒருமையாகவே சொல்லப்படுகிறது.

இதன் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழியில் சொல்லப்பட்ட ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களைச் சற்றுக் கூர்ந்து அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்தோமேயானால் - ஒருமை என்றால் மற்றொன்று இல்லை என்று பொருள். சான்று : பூமி, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், மனித உடல் உறுப்பில் தலை, இதயம் போன்றவை. இந்த ஒருமை பற்றி சமஸ்கிருத வியாகரணம் - akaaraanta: pumlinga sankhyoo vaacakoo nityaika vacanaasta eeka s'abda:(p.65) - ஒருவன் என்று குறிப்பிட்டு, eeka: என்ற ஒருவனைக் குறிக்கின்ற இச்சொல் வேற்றுமை உருபு சேரும்போது வருகின்ற வடிவங்களைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. இச்சொல்லுக்கு இருமையும், பன்மையும் சுட்டிக்காட்டப் படவில்லை. இதுபோன்றே 'eekaa' (ஒருத்தி), aticamuu: (சேனையை மீறிச் செல்பவன்) போன்ற சொற்களும் என்றும் ஒருமையாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

இருமை என்பது ஒன்று, பன்மை அல்லாதது என்று பொருள்.

சான்று :

கண்கள், கைகள், கால்கள், செவிகள் போன்ற உடல் உறுப்புக்கள், இரவு பகல் (ஒருநாள் பொழுது), இவை ஒருமையும் அல்ல பன்மையும் அல்ல என்றும் இருமையாகவே இருப்பவை.

'பீஸ்வீ' (இரண்டு) என்ற சொல் என்றும் இருமையாகவே இருக்கும் என்பதை -

Ikaaraanta: pumlingoo nityam dvi vacanaantoo dvi s'abda: (p.66). என்று குறிப்பிட்ட இந்தச் சூத்திரத்தில் இருவர் என்றே பொருள்படுகின்ற

'பீஸ்வீ' எனும் சொல் என்றும் இருமையாகவே இருக்கும் என்றே கூறப்படுகிறது.

பன்மை என்பது ஒருமையும், இருமையும் அல்லாதது. அதாவது ஒரு பொருள் எண்ணின் அடிப்படையில் பலவாக இருப்பின் அவை பன்மை என்று சுட்டிக்காட்டப் படுகிறது. அவற்றில் ஒன்றும் இரண்டும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எண்களும் அடங்கலாகும். சான்று : நட்சத்திரங்கள் (ஒன்று, இரண்டு, பல) நரம்புகள், எலும்புகள், தசைகள், மேகங்கள் இதுபோன்று உள்ள பொருள்களை ஒன்று, இரண்டு, பல என்று எண்ணின் அடிப்படையில் பிரிக்கலாகும்.

ஆனால் சமஸ்கிருத மொழி இலக்கணத்தில் என்றும் பன்மையாக மட்டுமே உள்ள சொற்களையும் அதாவது இச்சொற்களுக்கு ஒருமையோ, இருமையோ இல்லாத இதுபோன்ற பல சொற்களுக்குப் பன்மை வடிவமாக மட்டுமே சுட்டிக்காட்டிய சூத்திரங்கள் பல இடம்பெற்றுள்ளன.

சான்று -

nakaaraanta: pumlingoo nityam panjcan s'abda: என்று ஐந்தைக் குறிக்கின்ற சொல்லை நித்ய பஹுவசனம் (என்றும் பன்மை) என்று குறிப்பிட்டு, இதுபோன்றே saptan (ஏழு), navan (ஒன்பது), das'an (பத்து), catur (நாலு), aapa (தண்ணீர்) போன்ற பல சொற்களை சமஸ்கிருத இலக்கணம் என்றும் பன்மை வடிவங்களாகவே கூறிச் செல்கிறது.

மேற்கூறிய எண் கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழி அறிஞர்கள் அறிவியல் பூர்வமாக அணுகி சமஸ்கிருத மொழியில் எண் இலக்கணத்தை ஒருமை, இருமை, பன்மை என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும் இதற்குச் சான்றுகளாக இயற்கையில் உள்ள பொருள்களையே சான்றுகாட்டி விளக்கியுள்ளது அறிவியல் அணுகுமுறையாகும்.

இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது சமஸ்கிருத மொழியில் இருமை என்பது ஆரம்பத்தில் இருந்திருக்கின்றது என்று தெரிகிறது. ஆனால் தற்காலத்திலும் சமஸ்கிருத இலக்கணங்கள் எண் இலக்கணத்தை ஒருமை, இருமை, பன்மை என்றே குறிப்பிடுகின்றன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

திராவிட மொழிகளில் பழங்காலம் தொட்டே இலக்கிய

இலக்கணம் வளம்பெற்ற மொழி தமிழ்மொழி. அதில் உள்ள எண் இலக்கணத்தை ஆராய்ந்தால் திராவிட மொழிகளின் பண்பு வெளிப்படையாகத் தெரிய வரும். சமஸ்கிருதம், தமிழ்மொழியில் உள்ள எண் இலக்கண அமைப்பை அறியும் பொருட்டு அவற்றுக்கான வேறுபாடுகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு சுட்டிக்காட்டலாம்.

சமஸ்கிருதம்

ஒருமை	இருமை	பன்மை
ராம:	ராமௌ ராமா:	(ஆண் பால்)
சீதா	சீதாயாம்	சீ த யா :
(பெண்பால்)		
இதம் (இது)	இமே இமாநி	(ஒன்றன்பால்)

தமிழ்

மலர் (ஒன்றன்பால்) -- மலர்கள் (பலவின்பால்)
அவன் (ஆண்பால் ஒருமை) - அவர்கள் (பலர் பால்)
அவள் (பெண்பால் ஒருமை) - அவர்கள் (பலர் பால்)

தெலுங்கு

புவ்வு (ஒன்றன் பால்)- புவ்வலு (பலவின் பால்)
அதடு (ஆண்பாள ஒருமை) -வாரு (ஆண்பால் பன்மை)
ஆமெ (பெண்பால் ஒருமை) - வாறு (பெண்பால் ஒருமை)

தமிழ், தெலுங்கில் பொதுப்பெயர்கள் மட்டுமே ஒருமை பன்மையைச் சுட்டிக்காட்டுவனவாக உள்ளன. ஆனால் சமஸ்கிருத மொழியில் சிறப்புப்பெயர்களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற நிலையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. மேற்குறிப்பிட்டதன் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழியில் எண் பெயர்களாக ஒருமை, இருமை, பன்மை என்று குறிப்பிட்டதைத் தமிழ், தெலுங்கில் ஒருமை, பன்மை மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் இரு மொழிகளிலும் அன்றாட வழக்குச் சொற்களாக இரட்டையர், இருவேறு கருத்து, இரட்டைப்படை இதுபோன்றே பிற திராவிட மொழிகளான கன்னட, மலையாள மொழிகளில் ஒருமை, பன்மை என்ற எண் பெயர்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் சமஸ்கிருதத்தில் ஒருமை, பன்மையோடு இருமை என்ற எண்ணுப்பெயரும் அமைந்துள்ளது அம்மொழிக்கான சிறப்பாகும். ஆங்கிலத்திலும் singular plural என்ற எண்ணுப்பெயர்களோடு dual என்ற இருமைக்கான எண்ணுப்பெயரும் அமைந்துள்ளது என்பது நோக்கத்தக்கது. 'As hinted at by the word 'dual' within it, duality refers to having two parts, often

with opposite meanings, like the duality of good and evil. If there are two sides to a coin, metaphorically speaking, there's a duality'.

எண்ணுப்பெயர்கள்

பொதுவாக அனைத்துத் திராவிட மொழிகளிலும் இரண்டும் அதற்குமேலும் உள்ள ஸ்தானங்களான எண்ணின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும்போது முதலில் பெரிய எண் - ஐ குறிப்பிட்டு அதன்பின் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சொல்லிக்கொண்டே இறுதியில் ஒற்றைப்படையில் முடிக்கும் மரபைப் பார்க்கிறோம். சான்றாக: 49 என்ற எண்ணின் பெயரை நாற்பத்து ஒன்பது என்று முதல் ஸ்தானத்தில் தொடங்கி இரண்டாவது ஸ்தானத்தில் முடிக்கப்படுகிறது. ஆனால், சமஸ்கிருத மொழியில் எண்ணுப்பெயர்கள் இதற்கு மாறாக nava catvaarims'at என்று இரண்டாவது ஸ்தானமான ஒன்பதைச் சொல்லிப் பின்னர் முதல் ஸ்தானத்தில் இருக்கும் நாற்பதைச் சொல்கின்றனர். இந்த எண்முறையானது மராட்டி, கொங்கணி போன்ற வட இந்திய மொழிகளில் அனைத்திலும் காணப்படுகிறது (omniglat.com). இது சமஸ்கிருதத்திற்கும் திராவிட மொழிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும்.

பால்

லிங்காநுஸாஸநம் என்ற நூலில் பால் தொடர்பான விஷயங்களை பாணினி 6 இயல்களில் 192 நூற்பாக்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை -

1. ஸ்த்ரீலிங்க ப்ரகரணம் (பெண்பாலியல்)
இதில் பெண்பால் சொற்களை அறியும் வகையில் மொத்தம் 37 நூற்பாக்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில -
அ. yvantameekaaksharam (12)

இதன் பொருள் ஈ, ஊகாரங்கள் ஈற்றில் உள்ள ஓரெழுத்துக்கள்.
சான்று :- strii (பெண்), srii (லகுமி), dhii, bhii, hrii, bhuu, bhruu

ஆ. lakshaa kooTi: stri yaam (148)

லட்சம், கோடி என்ற எண்ணின் பெயர்கள் பெண்பால் சொற்கள்

இ. vruksha jaati: stri yaa meeva

தாவர இனப் பெயர்கள் பெண்பாலுக்குரியவை.

சான்று :- haritakii, abhayaa, s'amii.

2. புமலிங்க ப்ரகரணம் (ஆண்பாலியல்)
இதில் ஆண்பால் சொற்களை அறியும் வகையில்
37 நூற்பாக்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில -
அ. nanta: (48)

நகர ஈறாக உள்ள raajan, s'van, takshan, bhahman
என்ற சொற்கள் ஆண்பாலுக்குரியவை
ஆ. shoo pada: (93)
அகரத்துடன் கூடிய 'ஷ்' என்ற மெய் ஈற்று சொற்கள்
ஆண்பாலுக்குரியவை meesha (ஆடு), vrsha (â/4),
vrksha (மரம்)

இ. vahni -vrNyagnaya: pumsi nipratyayaanta (7)
நி ஈறாகக் கொண்ட vahni, vrNi, agni
போன்ற சொற்கள் ஆண்பாலுக்குரியவை.

3. நடபும்ஸக லிங்க ப்ரகரணம்
(அஃறிணையியல்) இந்த இயல் அஃறிணை
சொற்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் மொத்தம்
30 சொற்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில சான்றுகள் -
அ. Loopadha: (143)

லகரம் ஈறாகக் கொண்ட சொற்கள்
சான்று :- kula, kuula, sthuula
ஆ. s'ataadi: sankhyaa (146)
நூறு, ஆயிரம் போன்ற எண்ணின் பெயர்கள்
s'ata (நூறு), sahasra (ஆயிரம்)
இ. traanta: (156)
tra என்ற எழுத்து ஈறாகக் கொண்டவை
சான்று :- mitra (நட்பு), chatra (குடை)

4. ஸ்த்ரீ புமலிங்க ப்ரகரணம் (பெண்
ஆண்பாலியல்)
பெண்பால், ஆண்பால் என்ற இருபாலுக்கும்
பொதுவான சொற்கள். இவற்றில் மொத்தம் 7
சூத்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில -
அ. goo - maNi - yashTi - mushTi - paaTali -
vasti - s'aalmali - truTi - masi - mariicaya: (174)

5. பும நடபும்ஸக லிங்க ப்ரகரணம் (அஃறிணை
ஆண்பாலியல்)
இந்த இயலில் ஆண்பால், ஒன்றன்பாலுக்கும்
பொதுவான சொற்கள் மொத்தம் 6 சூத்திரங்களில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
அவற்றில் சான்றாக:
grha - meeha - deeha - paTTa -
paTahaashTaapadaambuda - kaakudaas'ca (184)
grha (வீடு) - meeha - deeha - paTTa - paTaha -

ashTaapada - ambuda - kaakuda போன்ற
சொற்கள் ஆண், ஒன்றன்பாலுக்குப் பொதுவாக
வரும்.

6. அவிஸிஷ்ட லிங்க ப்ரகரணம் (முப்பாலியல்)
இந்த இயலில் மொத்தம் 8 சூத்திரங்கள் உள்ளன.
முப்பாலுக்கும் பொதுவாக வரும் சொற்களை
அவிஸிஷ்ட லிங்கம் என்று லிங்கானுசாஸனம்
குறிப்பிடுகிறது. அவற்றில் ஒன்று -
s'ishTaa paravat (188)

இதுவரை சொன்னவற்றுக்கு எதிர்மாறான
சொற்களுக்கு அடுத்துவரும் சொல்லின் பால் வரும்.
eekaa strii (ஒரு பெண்), eeka: purusha: (ஒரு ஆண்),
eekam phalam (ஒரு பழம்).

மேற்கூறிய ஆறு இயல்களில் பாணினி குறிப்பிட்ட
பால் முறையைப் பார்க்கும்போது சொல் ஈற்றில்
உள்ள ஓசை அடிப்படையில் பிரித்துக் காட்டியதாகத்
தெரிகிறது. ஆனால், தமிழ், மற்ற திராவிட
மொழிகளில் பெயர்ச்சொற்களை அதன் பொருளைக்
கொண்டு மட்டுமே உணர முடிகிறது. சான்றாகக்
குலோத்தங்கச் சோழன், பாண்டிமாதேவி, மலர். அது
மட்டுமல்லாமல், சமஸ்கிருத இலக்கணம் ஸ்த்ரீ
புமலிங்க, பும நடபும்ஸக லிங்க, அவிஸிஷ்ட லிங்க
என்ற மூன்றை பற்றித் தமிழ், பிற திராவிட மொழிகள்
குறிப்பிடவில்லை.

பதிலிடு பெயர்கள்

ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தும்
சொற்கள் பதிலிடு பெயர்கள் எனப்படுகின்றன.
இப்பெயர்கள் அனைத்து மொழிகளிலும்
காணப்படுகின்றன. சமஸ்கிருத மொழியில் இப்பதிலிடு
பெயர்களை, தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற
மூவிடத்தில் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற
நிலையில் மொத்தம் 15 நிலைகளைச் சுட்டிக்காட்டும்
வகையில் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ், பிற
திராவிட மொழிகளில் மூவிடங்களில் ஒருமை,
பன்மை மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டு மொத்தம் 10
நிலைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றின் விவரம் -

இடம்	சமஸ்கிருதம்			தமிழ்	
	ஏக வசனம்	த்வி வசனம்	பஹு வசனம்	ஒரு மை	பன்மை
தன்மை	aham	aavaam	vayam	நான்	நாங்கள்
முன்னிலை	tvam	yuvam	yuuyam	நீ	நீங்கள்
படர்க்கை	sa:	tau	tee	அவன்	அவர்கள்
Masculine	saa	tee	taa:	அவள்	அவர்கள்
Feminine	tat	tee	taani	அது	அவை
Neuter					

இரு மொழியிலும் குறிப்பிட்ட மூவிடப்பெயர்களும் வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும்போது தன் வடிவத்தை மாற்றிக்கொள்கின்றன. சமஸ்கிருதத்தில் தன்மை ஒருமைக்கான 'அஹம்' என்ற சொல் வேற்றுமை ஏற்கும்போது 'மம்' (என்னுடைய) என்றாகிறது. அதுபோலவே திராவிட மொழிகளிலும் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்போது அனைத்து இடப்பெயர்களும் வடிவ மாற்றம் அடைகின்றன. தமிழில் 'நான்' என்பது 'என்னை' என்று மாறுகிறது. படர்க்கையில் மாற்றம் இல்லை. இது போலவே மற்ற சொற்களும்.

நிருக்தம் (நிகண்டு)

வேத மொழியையும், சமஸ்கிருதத்தையும் ஒரு மொழியின் இரு பிரிவுகளாகப் பாணினி கருதினார். இந்த மொழியை இரண்டிற்குள் அடக்க முயன்றார். அவை -

1. வேர்ச்சொற்கள்
2. அவற்றிலிருந்து சொற்கள் உருவாக்கத்திற்குத்

தேவையான சூத்திரங்கள்

எட்டு அத்தியாயங்கள் உடைய அஷ்டாத்யாயி முதலில் சொல்லாக்க விதிகளைக் கூறும் 4000 சூத்திரங்களையும், 1970 வேர்ச்சொல் அடங்கிய பட்டியலையும் கொண்டுள்ளது (கு. மீனாட்சி, ப.3). இது பத்து உருபனியல் பகுதிகளாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றிலிருந்து பெயர்ச்சொற்களை உருவாக்க உதவும் விதிகளைக் கொண்டே துணைப் பகுதிகளும் உள்ளன. வினைச் சொற்களும் பெயர்ச் சொற்களும் வினையடிகளில் இருந்து ஏராளமாக உருவாக்கப்படுகின்றன

என்பதைப் பாணினி விளக்குகிறார் (மேலது). இதன் பொருட்டு சமஸ்கிருத மொழியில் தாதுவில் இருந்து சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது. தற்கால சமஸ்கிருத மொழி அறிஞர்கள் இந்த வேர்ச்சொற்கள் 2162 என்று கூறுகின்றனர். தமிழ், பிற திராவிட மொழிகளிலும் இதுபோல வேர்ச்சொற்களில் இருந்து பெயரும், வினையும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் சமஸ்கிருதத்தில் சொல்லப்பட்டது போல இத்தனை சொற்கள் என்று கச்சிதமாகக் கூற இயலாது.

ஒரெழுத்து ஒருமொழி

இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் ஓர் எழுத்து ஒரு சொல்லாக உருவெடுத்த வடிவங்கள் உள்ளன. அவை இத்தனை என்று எண்ணிக்கையில் கூறிவிட முடியும். ஓர் எழுத்து ஒரு மொழி என்ற சிந்தனையைத் தமிழில் முதல் முதலில் ஒரெழுத் தொருமொழி (தொல். எழுத்து. 45) என்ற நூற்பாவழி அறிமுகப்படுத்தியவர் தொல்காப்பியர். அவரைத் தொடர்ந்து ஒரெழுத்து ஒரு மொழிச் சொற்களை மொத்தம் 42 என்று பட்டியலிட்டுக் காட்டியவர் நன்னூலாராவார். அந்நூற்பா -

“உயிர் மவில் ஆறும் - த. பநவில், ஐந்தும்
க, வசவில் நாலும் - யவ்வில் ஒன்றும்
ஆகும் நெடில், நொ, து, ஆம் குறில் இரண்டோடு
ஓர் எழுத்து இயல் பதம் ஆறு - ஏழ் சிறப்பின”
(நன்னூல் -129) என்பதாகும். இதில் ஆ, தா, தீ, பூ, பை, கை, ஈ, ஊ, ஐ, ஒ, கூ, சா, சீ, சே, சோ, து, தே, நீ, நே, நோ, பா, பே, போ, மூ, மை, யா, வீ, வை, வெள ஆகியவை உள்ளன. ஆனால், சமஸ்கிருதம்,

ஆங்கில மொழிகளில் ஓர் எழுத்து ஒரு சொற்கள் ஏராளமாக உள்ளன. இந்த இரண்டு மொழிகளில் மட்டுமே ஒரேழுத்து ஒருமொழிக்கான அகராதிகள் (ஆங்கிலம் - **Craig conley** : 2009, சமஸ்கிருதம், கே.கே ஆசார்யா மற்றும் ஜி.ஜி.வி.ஆர். ராமானுஜாசாரியலு) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற அகராதிகள் வேறெந்த திராவிட மொழிகளிலும் இல்லை. இதை இன்னும் ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் சமஸ்கிருத மொழியில் மட்டுமே ஒரேழுத்துச் சொற்களைக் கூட்டுச் சொற்களாக, பொருளின் தன்மைக்கேற்பப் பெயர்ச்சொற்களாக உருவாக்கும் மரபு உள்ளது என்பது தெரிய வருகிறது. சமஸ்கிருத மொழியில் ஓர் எழுத்து ஒரு சொல் என்ற கருத்தியலை முதல் முதலில் தொடங்கி வைத்தவர் யாஸ்கராவார். இவர் தான் இயற்றிய 'நிருக்தம்' என்று சொல்லப்படும் அகராதியில் ஓர் எழுத்து ஒரு சொற்களை விளக்கியுள்ளார் என்று கூறுகிறார் மனோஜ் குமார் (youtube). சான்றாக:- **hrdayam** (இதயம்) என்ற பெயர்ச்சொல் சமஸ்கிருதத்தில் மூன்று ஒரேழுத்து ஒரு மொழி வினைச்சொற்களின் கூட்டாகச் சொல்லப்படுகிறது. அனைத்து உயிரினங்களிலும் இதயம் என்ற உறுப்பின் செயல்பாடு ஒரே விதமாகத்தான் நடைபெறுகிறது. அதாவது மூன்று விதமான செயல்கள் இதயம் செய்கிறது. அவை -

hr - வாங்குதல்

da - அனுப்புதல்

ya - பரப்புதல்

இதயம் எனும் உறுப்பு ரத்தத்தை உள்வாங்கி, அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பிப் பரவச் செய்கிறது. அதனால் இந்த உறுப்புக்கு **hrdayam** (இதயம்) என்று பெயர் வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

agni (நெருப்பு)

இந்தச் சொல்லும் அதன் பண்பால் ணீரீஸீவீ (நெருப்பு) என்ற பெயரைப் பெற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

a - மேல் எழுப்புதல்

ga - அழித்துவிடுதல்

ni - தேவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தல்

இதில் **ni** என்ற சொல்லுக்கு தேவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தல் என்ற செயலைக் குறிப்பிட்டுள்ளதால் இந்த நெருப்பு எனப்படுவது வேள்வியில் தோன்றுகின்ற நெருப்பை மட்டுமே குறிப்பதாகும். மற்ற நெருப்பு லௌகிகாக்களி என்று கூறப்படுகிறது.

guru (அறிவைப் புகுத்துபவன்)

gu - இருள்

ru - நீக்குதல், பிரகாசம்

அஞ்ஞானம் என்ற இருளை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானம் என்ற ஒளியைத் தருபவரே குரு என்று சொல்லப்படுகிறது.

narakam

na - இல்லை

ra - மகிழ்ச்சி

ka - சிறிதளவு

சிறிதளவும் மகிழ்ச்சி இல்லாத இடம் எதுவோ அதுவே நரகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவை போன்ற பெயர்ச்சொல் அமைப்புகள் சமஸ்கிருத மொழியைத் தவிர, வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

முடிவுரை

இதுவரை சமஸ்கிருதம், திராவிடமொழிகளான தமிழ், தெலுங்கில் எழுத்து, சொல் நிலைக்கான மொழிக்கூறுகள் சான்றுகளுடன் விளக்கப்பட்டதின் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழிக்கும் திராவிட மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு மொழிக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை என்பது அறியமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

Acharya aukheya. K.k. & Ramanujacharyulu. G.G.V.R. (year nil): amarakosam 1st part - dvirupakosa - ekaakshara kosamulu, publisher: sahiti sadan, Tirupati.

Krishna Sastri. R.V.R. (2005 2nd Edition): Samkrutha vyaakaranam, Sri Krishnaa Nanda Matt. Hyderabad.

Sanskrit Through Correspondence (2020 3rd edition), samkruta Bharati, Telangana.

Somayaji. Gantijogi (1968 second edition): Andhra Bhasha Vikasamu, Thriveni publishers, Madras.

Srihari. Ravvaa (2017) : Panini Astadhyayi Telugu Translation, Telugu Akademi, Hyderabad.

Venkata Ramana. Vaadibooyina. (2014) : astaadyaayii (sutrās in telugu script), Divya publication, Anakaapalli.

மீனாட்சி கு. (1998) : பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி தமிழாக்கம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

தாமஸ் டிரவுட்மன், சுந்தரம், இராம. (மொ.பெ), (2007) : திராவிடச் சான்று - எல்ஸும் திராவிட மொழிகளும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை.

இளம்பூரணர் உரை (2007- 3 - ஆம் பதிப்பு): தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

Craig Conley (200) : One - Letter Words, a Dictionary, Publisher: HarperCollins, E books

https://youtube.com/playlist?list=PLAHexJj-PBVQ6WYFRmRiUDD_CGxSJuDu

<https://www.vocabulary.com>>duality> ?
